

Rügend et noch?

Von Jupp Brüx

Et was all ovend. H  nneke Isermann fuhr met Korr an P  rd van K  velar no H  us, no Twistede. Et sch  rmde, blegde an donnderde d  reen, met een Woord: et was onheimlek. H  nneke sit op de Korr, hej hat sich en Pip aangestoke an t  gge de R  gen ene Sack   ver de Kopp gehange an d  sde soop h  us aan. Op eene kehr schende demm Bock, de Korr weppde an ging tr  kut, an wij H  nneke sin Glikgewicht w  r hat, de Sack van de Kopp geschmete an   ver de Korrplank kek, woll om et Hort stell stoon. Un de n  chsten Boom stond, wij en Mahuteiken, opr  cht en Dojekest. H  nneke schlug en Kr  s, de Anejje werden om week, au in sin Opr  gung schlodderden hej op alle Vier van de Korr heronder. Wat no duun? So wit hej los,   verleiden hej an fond een Deel as seeker: "Hej alleen hat gen Kurash op dij Rest aantegoon." V  rschtes teg kek hej om den Huck van de Korr. In den eigisten Dogenblek, et liep om kold   ver de K  ck, bewagde sich den Deckel van de Rest, en Hand kom herut an en Stemme frug van benne: "R  gend et noch?"

Et was Grades Wimmers, dänn vör sinne Mester en Dojekest no Twistede brocht
an vör de grötsde Buij dringekrope was.

